

ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Κύριε Διευθυντά,

Ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Πατραϊκοῦ Καρναβαλιοῦ, θὰ ἠθέλαμεν νὰ προβῶμεν εἰς ὀλίγας καὶ ἀπλὰς παρατηρήσεις.

Καὶ κατὰ πρῶτον, γεγονὸς εἶναι καὶ παραμένει, ὅτι τὸ καρναβάλι ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως συνέχειαν τῶν ἀρχαίων προχριστιανικῶν ὀργισμῶν ἑορτῶν, συγχρόνως ὅμως τυγχάνει κρινὸν μυστικὸν ὅτι ἡ ἑορτὴ δὲν περιορίζεται εἰς τὴν παρέλασιν τῶν ἀρμάτων, τὸν «σοκολατοπόλεμον» κ. λ., ἀλλὰ δίδει ἀφορμὴν εἰς πραγματικὴν ἔκλυσιν τῶν ἠθῶν καὶ κατὰ συνέπειαν εἰς σοβαρὰν δυσφήμησιν τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν.

Κατ' ἀκολουθίαν ἡ Ἐκκλησία, στηριζομένη εἰς τοὺς νόμους της, δηλαδὴ τοὺς κανόνας τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, ὀρθῶς ἔπραξεν ἀπαγορεύουσα τὴν εἰς τὸν Καρναβάλον συμμετοχὴν τῶν πνευματικῶν της τέκνων—δραττόμενοι δὲ τῆς εὐκαιρίας, συγχαίρομεν καὶ δημοσίᾳ τοὺς ἱεράρχας ἐκείνους οἵτινες ἔλαβον τὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐπιβαλλομένην στάσιν.

Σχετικῶς τέλος μὲ τὰ λεγόμενα περὶ «προσπαθείας πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ» διὰ τῶν ἑορτῶν, πιστεύομεν ὅτι οὐδεὶς ὀρθῶς σκεπτόμενος κάτοικος τῶν Πατρῶν, ἐπιθυμεῖ τὴν εἰς βάρος τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς φήμης τῆς Πατραϊκῆς κοινωνίας εἰσπραξίν, κατὰ τὸ πρότυπον τῶν καζίνων, ἔστω καὶ μιᾶς δοσαχμῆς ὑπὸ ὠρισμένων ἐπιτηδείων ἐπιχειρηματιῶν κεοδοσκοπούντων ἐν ὀνόματι δῆθεν τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως τῆς πόλεως.

Μετὰ τιμῆς
ΜΙΧΑΗΛ ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗΣ
(Ὁδὸς Κλεομένους 17)